Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

15. října 2020*

„Řízení o předběžné otázce – Celní unie – Nařízení (EHS) č. 2913/92 – Článek 78 – Článek 236 odst. 1 – Dovozní řízení – Oprava celního prohlášení – Obchodní politika – Antidumping – Prováděcí nařízení (EU) 2015/82 – Konečné antidumpingové clo – Cenové závazky – Osvobození – Článek 2 odst. 1 – Podmínka předložení závazkové faktury – Neuvedení prvku uvedeného v příloze prováděcího nařízení 2015/82“

Ve věci C-543/19,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Finanzgericht Hamburg (finanční soud v Hamburku, Německo) ze dne 1. července 2019, došlým Soudnímu dvoru dne 16. července 2019, v řízení

Jebsen & Jessen (GmbH & Co.) KG

proti

Hauptzollamt Hamburg,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení M. Vilaras (zpravodaj), předseda senátu, N. Piçarra, D. Šváby, S. Rodin, K. Jürimäe a soudci,

generální advokát: G. Hogan,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

– za Jebsen & Jessen (GmbH & Co.) KG J. Sparrem a S. Pohlem, Rechtsanwälte,

– za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s G. Albenziem, avvocato dello Stato,

– za Evropskou komisi původně T. Maxianem Ruschem a N. Kuplewatzkym, poté T. Maxianem Ruschem, jakož i K. Blanck a A. Demeneix, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 9. července 2020,

vydává tento

* Jednací jazyk: němčina.

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 2 odst. 1 prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/82 ze dne 21. ledna 2015, kterým se na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 a částečných prozatímních přezkumů podle čl. 11 odst. 3 nařízení (ES) č. 1225/2009 ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz kyseliny citronové pocházející z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2015, L 15, s. 8).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společností Jebsen & Jessen (GmbH & Co.) KG a Hauptzollamt Hamburg (hlavní celní úřad v Hamburku, Německo) (dále jen „celní úřad“) ve věci žádosti o úplné osvobození od antidumpingového cla uloženého za nepředložení závazkových faktur ve smyslu čl. 2 odst. 1 prováděcího nařízení 2015/82.

Právní rámec

Unijní právo

Celní kodex

3 Článek 62 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. 1992, L 302, s. 1), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013 (Úř. věst. 2013, L 269, s. 1) (dále jen „celní kodex“), stanoví:

„1. Písemné celní prohlášení musí být podáno na tiskopise odpovídajícím úřednímu vzoru předepsanému pro tento účel. Musí být podepsáno a obsahovat veškeré náležitosti nezbytné pro použití předpisů upravujících celní režim, do kterého je zboží navrženo v celním prohlášení.

2. K celnímu prohlášení musí být připojeny všechny doklady, jejichž předložení je nezbytné pro použití předpisů upravujících celní režim, do kterého je zboží navrženo v celním prohlášení.“

4 Článek 68 tohoto kodexu stanoví:

„Za účelem ověření přijatých celních prohlášení mohou celní orgány

a) kontrolovat celní prohlášení a doklady k němu přiložené. Celní orgány mohou požadovat, aby jim deklarant předložil další doklady potvrzující správnost údajů uvedených v celním prohlášení;

[…]“

5 Podle článku 77 uvedeného kodexu:

„1. Je-li celní prohlášení podáváno prostřednictvím zařízení pro zpracování dat ve smyslu čl. 61 písm. b) nebo ústním prohlášením nebo jiným úkonem ve smyslu čl. 61 písm. c), použijí se články 62 až 76 přiměřeně, aniž by byly dotčeny zásady v nich stanovené.

2. Je-li celní prohlášení podáváno prostřednictvím zařízení pro zpracování dat, mohou celní orgány povolit, aby k prohlášení nebyly připojeny doprovodné doklady zmíněné v čl. 62 odst. 2. V tomto případě musí být tyto doklady k dispozici celním orgánům.“

6 Článek 78 téhož kodexu zní následovně:

„1. Po propuštění zboží mohou celní orgány z úřední povinnosti nebo na žádost deklaranta celní prohlášení přezkoumat.

[…]

3. Nasvědčují-li výsledky kontroly celního prohlášení nebo kontroly po propuštění zboží, že předpisy upravující daný celní režim byly použity na základě nesprávných nebo neúplných údajů, přijmou celní orgány v souladu s případnými právními předpisy opatření nezbytná k nápravě, přičemž vezmou v úvahu nové skutečnosti, které mají k dispozici.“

7 Článek 201 odst. 1 celního kodexu stanoví:

„Celní dluh při dovozu vzniká

a) propuštěním zboží podléhajícího dovoznímu clu do volného oběhu, nebo

[…]“

8 Článek 236 odst. 1 tohoto kodexu stanoví:

„Dovozní nebo vývozní clo se vrátí, jestliže se zjistí, že v době, kdy bylo zaplaceno, nebyla jeho částka dlužná ze zákona nebo že byla zaúčtována v rozporu s čl. 220 odst. 2.

Dovozní nebo vývozní clo se promine, jestliže se zjistí, že v době, kdy bylo zaúčtováno, nebyla jeho částka dlužná ze zákona nebo že byla zaúčtována v rozporu s čl. 220 odst. 2.

[…]“

Antidumpingová právní úprava

– Prováděcí nařízení 2015/82

9 Prováděcí nařízení 2015/82 nahradilo nařízení Rady (ES) č. 1193/2008 ze dne 1. prosince 2008 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu kyseliny citronové pocházející z Čínské lidové republiky a o konečném výběru uloženého prozatímního cla (Úř. věst. 2008, L 323, s. 1).

10 Body 183, 184 a 186 odůvodnění prováděcího nařízení 2015/82 zní:

„(183) Komise prováděcím rozhodnutím [Komise] (EU) 2015/87 [ze dne 21. ledna 2015, kterým se přijímají závazky nabídnuté v souvislosti s antidumpingovým řízením týkajícím se dovozu kyseliny citronové pocházející z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2015, L 15, s. 75)] přijala tyto nabídky nových závazků, kterými se nahrazují závazky stávající. Nabídky nových závazků odstraňují poškozující účinek dumpingu a dostatečným způsobem omezují riziko obcházení.

(184) Aby mohla Komise a celní orgány dále účinně monitorovat, jak společnosti závazky dodržují, při předložení žádosti o propuštění do volného oběhu příslušnému celnímu orgánu, je osvobození od antidumpingového cla podmíněno:

i) předložením závazkové faktury, což je obchodní faktura obsahující alespoň prvky a prohlášení uvedené v příloze,

[…]

(186) Dovozci by si měli být vědomi, že jako běžné obchodní riziko může k okamžiku přijetí prohlášení k propuštění zboží do volného oběhu vzniknout celní dluh, jak je popsáno výše ve 184. a 185. bodě odůvodnění, a to i pokud byl závazek nabídnutý výrobcem, od kterého přímo nebo nepřímo nakupovali, Komisí přijat.“

11 Podle čl. 1 odst. 2 tohoto prováděcího nařízení sazby konečného antidumpingového cla použitelné na čistou cenu s dodáním na hranice Unie před proclením jsou pro kyselinu citronovou a trinatrium-citrát dihydrátu vyrobené společností Weifang Ensign Industry Co. Ltd (dále jen „Weifang“), se sídlem v Číně, stanoveny na 33,8 %.

12 Článek 1 odst. 4 uvedeného prováděcího nařízení zní takto:

„Není-li stanoveno jinak, použijí se příslušná platná ustanovení o clech.“

13 Článek 2 téhož prováděcího nařízení stanoví:

„1. Dovoz zboží, u něhož bylo předloženo prohlášení o propuštění do volného oběhu a na něž jsou vystaveny faktury společnostmi, od kterých Komise přijala závazky a jejichž názvy jsou uvedeny v prováděcím rozhodnutí [2015/87], je osvobozen od antidumpingových cel uložených článkem 1 za těchto podmínek:

a) je vyráběno, dodáváno a fakturováno přímo uvedenými společnostmi prvnímu nezávislému odběrateli v Unii;

b) k tomuto dovozu je přiložena závazková faktura, což je obchodní faktura obsahující alespoň prvky a prohlášení uvedené v příloze tohoto nařízení, a

c) zboží deklarované a předložené celním orgánům přesně odpovídá popisu uvedenému v závazkové faktuře.

2. Přijetím prohlášení o propuštění do volného oběhu vzniká celní dluh:

a) pokud je u dovozu popsaného v odstavci 1 zjištěno, že není splněna jedna nebo více podmínek stanovených v uvedeném odstavci […]“.

14 Příloha prováděcího nařízení 2015/82 uvádí prvky, které musí být obsaženy v obchodní faktuře doprovázející zboží, které prodávají společnosti do Unie a které podléhá závazku. Mezi těmito prvky je v bodě 9 tohoto výčtu uvedeno zejména jméno odpovědného pracovníka společnosti, který vystavil obchodní fakturu, a podepsané prohlášení tohoto znění:

„Já, níže podepsaný, potvrzuji, že prodej zboží uvedeného na této faktuře pro přímý vývoz do Evropské unie se provádí v rámci a podle podmínek závazku nabídnutého společností [SPOLEČNOST] a přijatého Evropskou komisí prováděcím rozhodnutím [2015/87]. Prohlašuji, že údaje uvedené na této faktuře jsou úplné a správné.“

15 Podle jeho článku 3 vstoupilo prováděcí nařízení 2015/82 v platnost dne 23. ledna 2015.

– *Prováděcí rozhodnutí 2015/87*

16 Bod 11 odůvodnění prováděcího rozhodnutí 2015/87 uvádí:

„Aby mohla Komise účinně sledovat, zda společnosti plní závazky, bude osvobození od antidumpingového cla při předložení žádosti o propuštění do volného oběhu podle těchto závazků příslušnému celnímu orgánu podmíněno předložením faktury obsahující alespoň údaje uvedené v příloze prováděcího nařízení [2015/82]. Tento rozsah informací je rovněž potřebný k tomu, aby celní orgány mohly s dostatečnou přesností ověřit, zda zásilka odpovídá obchodním dokladům. V případě, že tato faktura nebude předložena, nebo v případě, že nebudou splněny jiné podmínky stanovené ve výše uvedeném prováděcím nařízení, bude splatná příslušná sazba antidumpingového cla."

17 V souladu s článkem 1 tohoto prováděcího rozhodnutí byl přijat závazek společnosti Weifang, čínské společnosti vyvážející zboží dotčené v původním řízení.

18 Článek 2 uvedeného prováděcího rozhodnutí uvádí, že rozhodnutí Komise 2008/899/ES ze dne 2. prosince 2008, kterým se přijímají závazky nabídnuté v souvislosti s antidumpingovým řízením týkajícím se dovozu kyseliny citronové pocházející z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2008, L 323, s. 62), se zrušuje.

19 Podle jeho článku 3 vstoupilo prováděcí rozhodnutí 2015/87 v platnost dne 23. ledna 2015.

Německé právo

20 Ustanovení § 8a Zollverordnung (celní nařízení), ve znění použitelném na spor v původním řízení, nadepsané „Účast na elektronickém předávání údajů", zní následovně:

„Spolkové ministerstvo financí stanoví procesním pokynem podmínky […], za kterých jsou formality, které musí být splněny písemně, podávány prostřednictvím zařízení pro zpracování dat […] Účastník je povinen dodržovat podmínky a postupy stanovené v průběhu řízení."

21 Bod 3.1.2 Verfahrensanweisung zum IT-Verfahren ATLAS (procesní pokyn týkající se informatizovanému systému ATLAS), ve znění použitelném na spor v původním řízení, nadepsaný „Předložení dokumentů v souvislosti s poskytováním údajů účastníkem", stanoví:

„(1) Podle § 77 odst. 2 celního kodexu se účastník při poskytování údajů může zdržet předložení dokumentů týkajících se celních prohlášení uvedených v odstavci 2. Účastník však musí mít tyto dokumenty k dispozici a předložit je v konkrétním případě na vyžádání úředníka provádějícího proclení.

(2) V zásadě je možné zdržet se předložení následujících dokumentů:

– veškerých obchodních dokladů (obchodních faktur, faktur týkajících se nákladní dopravy atd.) […]"

Spor v původním řízení a předběžné otázky

22 Smlouvami ze dne 9., 13. a 15./16. ledna 2015 se žalobkyně v původním řízení a společnost Weifang dohodly na dodání 360 tun kyseliny citronové do Unie za cenu 884,70 eura za tunu.

23 E-mailem ze dne 22. ledna 2015 informovala Komise advokáty společnosti Weifang o zveřejnění prováděcího nařízení 2015/82 a prováděcího rozhodnutí 2015/87 v *Úředním věstníku Evropské unie* z téhož dne.

24 Dne 30. ledna 2015 společnost Weifang odeslala 360 tun kyseliny citronové.

25 Dvanácti celními prohlášeními ze dne 10. a 11. března 2015 podanými prostředkem informační techniky žalobkyně v původním řízení deklarovala dovoz tohoto zboží za účelem jeho propuštění do volného oběhu, přičemž uvedla tři faktury společnosti Weifang ze dne 29. ledna 2015.

26 Před propuštěním zboží požádal celní úřad o předložení těchto faktur, které všechny obsahovaly prohlášení, které sice bylo obdobné prohlášení uvedenému v bodě 9 výčtu uvedeného v příloze prováděcího nařízení 2015/82, avšak neodkazovalo na prováděcí rozhodnutí 2015/87, ale na nařízení č. 1193/2008 a na rozhodnutí 2008/899.

27 V osvědčeních o závazcích týkajících se vývozu, předložených na podporu uvedených faktur, bylo rovněž zmíněno toto rozhodnutí.

28 Vzhledem k tomu, že předložené faktury neodkazovaly na prováděcí rozhodnutí 2015/87, celní úřad odmítl přiznat osvobození od antidumpingového cla a podrobil dovozy obecnému antidumpingovému clu ve výši 42,7 %.

29 Žalobkyně v původním řízení napadla rozhodnutí, kterými byla zamítnuta její žádost o vrácení antidumpingového cla, a předložila tři opravené závazkové faktury ze dne 29. ledna 2015, které zmiňovaly prováděcí nařízení 2015/82 a prováděcí rozhodnutí 2015/87.

30 Rozhodnutím ze dne 7. června 2016 celní úřad vyhověl žádosti žalobkyně v původním řízení, kterou podpůrně žádala o uplatnění individuální sazby antidumpingového cla.

31 Rozhodnutím ze dne 13. června 2016 zamítl celní úřad žádost o osvobození od antidumpingového cla na základě skutečnosti, že faktury předložené spolu s celním prohlášením za účelem propuštění dováženého zboží do volného oběhu nesplňovaly formální podmínky stanovené v čl. 2 odst. 1 písm. b) prováděcího nařízení 2015/82, jelikož zmiňovaly rozhodnutí 2008/899 namísto prováděcího rozhodnutí 2015/87.

32 Celní úřad uvedl, že ke dni přijetí celního prohlášení bylo platné prováděcí nařízení 2015/82 a že pro získání osvobození od antidumpingového cla je rozhodující, aby byl na fakturách uveden správný právní základ.

33 Dne 18. července 2016 podala žalobkyně v původním řízení žalobu k předkládajícímu soudu, Finanzgericht Hamburg (finanční soud v Hamburku, Německo), kterou se domáhala vrácení antidumpingového cla, které jí bylo uloženo, v souladu s článkem 236 celního kodexu.

34 Za tímto účelem s odkazem na rozsudek ze dne 12. října 2017, Tigers (C-156/16, EU:C:2017:754) tvrdí, že bylo možno provést kontrolu celního prohlášení v souladu s článkem 78 tohoto kodexu. Má za to, že tento článek povoluje předložení dokladů *a posteriori* a že uvedení nesprávných údajů v celním prohlášení nemá vliv, pokud lze skutkové okolnosti určit v rámci kontroly tohoto prohlášení provedené v souladu s tímto článkem. Uvádí, že samotný celní úřad připouští, že ke kontrole dokumentů dochází až po přijetí takového prohlášení.

35 Žalobkyně v původním řízení má za to, že pro určení, zda jsou splněny podmínky pro osvobození od antidumpingového cla, je třeba vycházet z okamžiku uzavření smlouvy o koupi zboží, ke kterému došlo v projednávané věci v lednu 2015 na základě minimálních dovozních cen sdělených Komisí v prosinci 2014.

36 Celní úřad má naproti tomu za to, že věc v původním řízení se liší od věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 12. října 2017, Tigers (C-156/16, EU:C:2017:754), který se týkal specifického antidumpingového cla pro podnik dotčený v dané věci. Zdůrazňuje, že čl. 2 odst. 2 prováděcího nařízení 2015/82 výslovně

vyžaduje, aby závazková faktura byla předložena ke dni přijetí celního prohlášení. Uvádí, že i když podle čl. 77 odst. 2 celního kodexu nemusí být doklady relevantní pro takové celní prohlášení předloženy spolu s tímto prohlášením, musí však být k dispozici celním orgánům, jak stanoví procesní pokyn k informatizovanému systému ATLAS. Z toho vyvozuje, že kontrola osvobození od antidumpingového cla musí být provedena na základě faktury uvedené v celním prohlášení.

37 Předkládající soud poznamenává, že nový závazek přijatý společností Weifang, konkretizovaný prováděcím rozhodnutím 2015/87, byl platný v okamžiku dovozu zboží dotčeného v původním řízení.

38 Klade si otázku, zda faktury předložené v rámci kontroly celního prohlášení splňují podmínky čl. 2 odst. 1 písm. b) prováděcího nařízení 2015/82, aby mohly být považovány za závazkové faktury, i když formální podmínky uvedené v bodě 9 výčtu uvedeného v příloze prováděcího nařízení zjevně nejsou splněny.

39 Zabývá se však vlivem zásady proporcionality, s ohledem na niž musí být norma v oblasti antidumpingového cla vykládána s přihlédnutím k jejímu kontextu a cílům právní úpravy, jejíž je součástí, přičemž výjimku je třeba vykládat restriktivně pouze tehdy, je-li to nezbytné k dosažení jejích cílů.

40 V projednávané věci by tedy bylo nepřiměřené odmítnout osvobození od antidumpingového cla.

41 Kromě toho má za to, že čl. 2 odst. 1 prováděcího nařízení 2015/82 výslovně neuvádí okamžik, ke kterému musí být závazkové faktury předloženy.

42 Má za to, že podání celního prohlášení prostřednictvím zařízení pro zpracování dat znamená, že okamžik přijetí tohoto prohlášení nemůže být posledním okamžikem pro předložení těchto dokladů, neboť platné předpisy týkající se těchto řízení pouze stanoví, že tyto doklady jsou celním orgánům k dispozici.

43 Předkládající soud má tedy za to, že čl. 2 odst. 2 prováděcího nařízení 2015/82 lze chápat v tom smyslu, že stanoví pouze okamžik vzniku celního dluhu.

44 Upřesňuje, že ze zásady proporcionality lze vyvodit, že některé údaje na závazkové faktuře, jako jsou údaje dotčené v původním řízení, mohou být doplněny nebo dodatečně opraveny, jelikož lze ještě dosáhnout cíle sledovaného antidumpingovou právní úpravou.

45 Poukazuje na analogii s výkladem článku 78 celního kodexu, který Soudní dvůr podal v rozsudku ze dne 12. října 2017, Tigers (C-156/16, EU:C:2017:754), podle něhož systematika tohoto článku spočívá v přizpůsobení celního řízení skutečné situaci.

46 Za těchto okolností se Finanzgericht Hamburg (finanční soud v Hamburku) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Je třeba mít za to, že za podmínek sporu v původním řízení osvobození od antidumpingového cla na základě čl. 2 odst. 1 prováděcího nařízení […] 2015/82, které bylo uloženo článkem 1 téhož nařízení, brání skutečnost, že závazková faktura ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení neuvádí prováděcí rozhodnutí […] 2015/87 uvedené v bodě 9 přílohy téhož nařízení, nýbrž rozhodnutí 2008/899[…]?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku: může být závazková faktura, která splňuje podmínky stanovené v příloze prováděcího nařízení […] 2015/82 za účelem získání osvobození od antidumpingového cla uloženého článkem 1 tohoto nařízení podle čl. 2 odst. 1 tohoto nařízení, předložena v rámci řízení o vrácení antidumpingového cla?“

Řízení před Soudním dvorem

47 S ohledem na epidemii onemocnění COVID-19 bylo jednání nařízené na 6. května 2020 zrušeno.

48 V důsledku toho byly otázky, na které byli účastníci řízení vyzváni, aby odpověděli na jednání, rozhodnutím ze dne 20. dubna 2020 přeměněny na písemné otázky.

49 Žalobkyni v původním řízení, italské vládě a Komisi tak bylo umožněno, aby vyjádřily svá stanoviska ke všem otázkám vzneseným v řízení o žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce.

K předběžným otázkám

K první otázce

50 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 2 odst. 1 prováděcího nařízení 2015/82 musí být vykládán v tom smyslu, že dovoz zboží může být osvobozen od antidumpingového cla uloženého v článku 1 tohoto prováděcího nařízení, pokud závazková faktura nezbytná k získání takového osvobození neuvádí v prohlášení uvedeném v bodě 9 výčtu uvedeného v příloze uvedeného prováděcího nařízení prováděcí rozhodnutí 2015/87, nýbrž rozhodnutí 2008/899.

51 Z ustálené judikatury Soudního dvora vyplývá, že osvobození od antidumpingových cel a vyrovnávacích cel může být uděleno pouze za určitých podmínek, ve specificky stanovených případech, a představuje tedy výjimku z běžného režimu antidumpingových cel a vyrovnávacích cel. Ustanovení zavádějící takové výjimky musí tedy být vykládána restriktivně (rozsudek ze dne 22. května 2019, Krohn & Schröder, C-226/18, EU:C:2019:440, bod 46 a citovaná judikatura).

52 Je třeba rovněž připomenout, že uvedení prováděcího rozhodnutí, kterým Komise přijala závazek, má zvláštní význam v kontextu režimu zavedeného prováděcími nařízeními v rozsahu, v němž umožňuje celním orgánům v rozhodném okamžiku ověřit, že všechny požadavky týkající se osvobození od antidumpingových cel a vyrovnávacích cel byly splněny (rozsudek ze dne 22. května 2019, Krohn & Schröder, C-226/18, EU:C:2019:440, bod 55).

53 Článek 2 odst. 1 písm. b) prováděcího nařízení 2015/82 přitom stanoví, že dovoz zboží, u něhož bylo předloženo prohlášení o propuštění do volného oběhu a na něž jsou vystaveny faktury společnostmi, od kterých Komise přijala závazky a jejichž názvy jsou uvedeny v prováděcím rozhodnutí 2015/87, je osvobozen od antidumpingových cel uložených článkem 1 tohoto prováděcího nařízení, pokud je k tomuto dovozu přiložena závazková faktura, tj. obchodní faktura obsahující přinejmenším prvky a prohlášení uvedené v příloze uvedeného nařízení.

54 V tomto ohledu bod 9 výčtu uvedeného v příloze prováděcího nařízení 2015/82 uvádí, že v této obchodní faktuře vyhotovené společností, která přijala takové závazky, musí být obsaženo prohlášení podepsané odpovědným pracovníkem této společnosti, podle něhož „prodej zboží uvedeného na této faktuře pro přímý vývoz do […] [U]nie se provádí v rámci a podle podmínek závazku nabídnutého společností [SPOLEČNOST] a přijatého […] [K]omisí prováděcím rozhodnutím (EU) 2015/87“.

55 Ze znění těchto ustanovení tedy vyplývá, že osvobození od antidumpingového cla ve prospěch dovozů fakturovaných společnostmi, jejichž závazky byly Komisí přijaty, je podmíněno zejména formální podmínkou, že prohlášení, které musí obsahovat obchodní faktura doprovázející zboží deklarované k propuštění do volného oběhu, uvádí skutečnost, že tato faktura odpovídá podmínkám závazku nabídnutého vývozní společností, jak byl přijat prováděcím rozhodnutím 2015/87.

56 Pokud jde o jeho kontext, čl. 2 odst. 1 písm. b) prováděcího nařízení 2015/82 uvádí jednu z podmínek, na jejichž základě je osvobození od antidumpingového cla uloženého v článku 1 tohoto prováděcího nařízení přiznáno, pokud dovoz pochází od jedné ze společností, jejichž závazky týkající se minimálních dovozních cen byly přijaty Komisí.

57 Článek 2 odst. 2 písm. a) uvedeného prováděcího nařízení objasňuje důsledky nesplnění jedné z podmínek uvedených v čl. 2 odst. 1 téhož prováděcího nařízení, přičemž upřesňuje, že celní dluh vzniká přijetím prohlášení o propuštění do volného oběhu, pokud je u dovozu popsaného v odstavci 1 zjištěno, že není splněna jedna nebo více podmínek stanovených v uvedeném odstavci.

58 Pokud jde o jeho účel, režim osvobození stanovený v čl. 2 odst. 1 prováděcího nařízení 2015/82 a podmínky, které stanoví, mají za cíl, jak vyplývá z bodů 183 a 184 odůvodnění tohoto nařízení a jak uvedl generální advokát v bodě 36 svého stanoviska, jednak odstranit škodlivé účinky dumpingu tím, že osvobodí od antidumpingového cla upraveného tímto prováděcím nařízením některé vyvážející společnosti, pokud se zavázaly prodávat zboží, na které se obvykle vztahuje takové antidumpingové clo podle tohoto nařízení, za minimální cenu v Unii, a jednak omezit nebezpečí obcházení uvedeného nařízení tím, že tyto společnosti podrobí určitým povinnostem, takže jak dovozce tohoto zboží, tak celní orgány členských států mohou určit, že daný dovoz souvisí se závazkem jedné z těchto společností, identifikované v prováděcím rozhodnutí 2015/87.

59 Cílem tohoto režimu osvobození a jeho podmínek tedy není chránit zájmy konkrétního dovozce, ale zajistit ochranu před dumpingovými dovozy poškozujícími zájmy unijních podniků za účelem boje proti nekalé soutěži, která z nich vyplývá.

60 V této souvislosti jak z doslovného, tak ze systematického a teleologického výkladu prováděcího nařízení 2015/82 vyplývá, že neuvedení prováděcího rozhodnutí 2015/87 na faktuře uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. b) tohoto prováděcího nařízení zakazuje dovozci zboží, na něž se vztahuje toto prováděcí nařízení, aby se na něj vztahovalo osvobození od antidumpingového cla stanovené v čl. 2 odst. 1 téhož prováděcího nařízení, jelikož taková faktura není řádná „závazková“ ve smyslu prvního z těchto ustanovení.

61 V projednávané věci ze skutečností obsažených ve spise, jež má Soudní dvůr k dispozici, vyplývá, že faktury předložené v okamžiku podání celních prohlášení ke zboží dotčenému ve věci v původním řízení za účelem jeho propuštění do volného oběhu, a sice 10. a 11. března 2015, nezmiňovaly prováděcí rozhodnutí 2015/87, kterým se přijímají závazky nabídnuté některými čínskými vyvážejícími výrobci, včetně toho, jenž vyvezl toto zboží, přičemž toto rozhodnutí vstoupilo v platnost dne 23. ledna 2015 v souladu s jeho článkem 3. S ohledem na výše uvedené nejsou takové faktury řádnými „závazkovými“ fakturami ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) prováděcího nařízení 2015/82.

62 Kromě toho skutečnost, že prováděcí nařízení 2015/82 a prováděcí rozhodnutí 2015/87 vstoupila v platnost jeden nebo dva týdny po podpisu kupních smluv, ale týden před odesláním dotčeného výrobku ze třetí země do Unie, nemůže mít vliv na úvahu uvedenou v předchozím bodě. Od okamžiku vstupu těchto právních nástrojů v platnost jsou totiž vývozní společnosti povinny dodržovat podmínky stanovené novou právní úpravou, aby mohly využívat režimu osvobození díky závazkům akceptovaným Komisí, a to tím spíše v situaci, kdy Komise dotčenou vyvážející společnost informovala o přijetí této nové právní úpravy ještě před jejím vstupem v platnost.

63 V důsledku toho je třeba na první otázku odpovědět tak, že čl. 2 odst. 1 prováděcího nařízení 2015/82 musí být vykládán v tom smyslu, že dovoz zboží nemůže být osvobozen od antidumpingového cla uloženého v článku 1 tohoto prováděcího nařízení, pokud faktura nezbytná k získání takového osvobození neuvádí v prohlášení uvedeném v bodě 9 výčtu obsaženého v příloze uvedeného prováděcího nařízení prováděcí rozhodnutí 2015/87, nýbrž rozhodnutí 2008/899.

Ke druhé otázce

64 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda závazková faktura, která obsahuje všechny údaje uvedené v příloze prováděcího nařízení 2015/82, může být předložena pro účely získání osvobození od daně podle čl. 2 odst. 1 tohoto prováděcího nařízení v rámci řízení upraveného v článku 236 celního kodexu, jež bylo zahájeno za účelem vrácení antidumpingového cla.

65 V tomto ohledu je třeba uvést, že v souladu s čl. 236 odst. 1 se dovozní nebo vývozní clo vrátí, jestliže se zjistí, že v době, kdy bylo zaplaceno, nebyla jeho částka ze zákona dlužná.

66 Kromě toho článek 78 tohoto kodexu upravuje postup, na jehož základě mohou celní orgány z úřední povinnosti nebo na žádost deklaranta přezkoumat celní prohlášení po propuštění zboží uvedeného v tomto prohlášení, tedy po jeho podání.

67 Z judikatury Soudního dvora však vyplývá, že celní předpisy jako celek, zejména jak jsou konkretizovány v celním kodexu, se vztahují na antidumpingová cla či vyrovnávací cla pouze tehdy, pokud to stanoví nařízení o zavedení takových cel (rozsudek ze dne 22. května 2019, Krohn & Schröder, C-226/18, EU:C:2019:440, bod 33).

68 Je tedy třeba určit, zda ustanovení prováděcího nařízení 2015/82 stanoví odchylku od celních předpisů, nebo zda je naopak na základě těchto ustanovení možné, aby dovozce předložil po celním prohlášení dovezených výrobků a po jejich propuštění do volného oběhu závazkovou obchodní fakturu umožňující využít osvobození od antidumpingového cla z důvodu závazků přijatých společností vyvážející tyto výrobky a přijatých Komisí.

69 Článek 2 odst. 1 písm. b) prováděcího nařízení 2015/82 stanoví, že „[d]ovoz zboží, u něhož bylo předloženo prohlášení o propuštění do volného oběhu a na něž jsou vystaveny faktury společnostmi, od kterých Komise přijala závazky a jejichž názvy jsou uvedeny v prováděcím rozhodnutí [2015/87], je osvobozen od antidumpingových cel uložených článkem 1 za těchto podmínek: […] k tomuto dovozu je přiložena závazková faktura, což je obchodní faktura obsahující alespoň prvky a prohlášení uvedené v příloze tohoto nařízení“.

70 Ze systematiky tohoto čl. 2 odst. 1 písm. b) přitom vyplývá, že osvobození od antidumpingového cla, které ukládá, může být – jak je v něm výslovně uvedeno – přiznáno pouze tehdy, je-li k dovozům, pro které bylo předloženo prohlášení k propuštění do volného oběhu, přiložena taková závazková faktura. V souladu s tím, co tvrdí Komise v písemném vyjádření, je z toho třeba vyvodit, že ve smyslu tohoto ustanovení musí být tato faktura předložena celním orgánům v okamžiku podání celního prohlášení za účelem jeho propuštění do volného oběhu.

71 V tomto ohledu bod 184 odůvodnění prováděcího nařízení 2015/82 upřesňuje, že „[a]by mohla Komise a celní orgány dále účinně monitorovat, jak společnosti závazky dodržují, při předložení žádosti o propuštění do volného oběhu příslušnému celnímu orgánu, je osvobození od antidumpingového cla podmíněno […] předložením závazkové faktury, což je obchodní faktura obsahující alespoň prvky a prohlášení uvedené v příloze“.

72 Kromě toho bod 11 odůvodnění prováděcího rozhodnutí 2015/87 uvádí, že aby mohla Komise účinně sledovat, zda společnosti plní závazky, bude osvobození od antidumpingového cla při předložení žádosti o propuštění do volného oběhu podle těchto závazků příslušnému celnímu orgánu podmíněno předložením faktury obsahující alespoň údaje uvedené v příloze prováděcího nařízení 2015/82. Tento bod odůvodnění zejména dodává, že tento rozsah informací je rovněž potřebný k tomu, aby celní orgány mohly s dostatečnou přesností ověřit, zda zásilka odpovídá obchodním dokladům.

73 Článek 2 odst. 1 písm. b) prováděcího nařízení 2015/82 tedy vyžaduje, aby závazková obchodní faktura, kterou zmiňuje, byla pro zboží, kterého se týká, předložena v okamžiku podání celního prohlášení, a nikoliv později.

74 Jak ostatně vyplývá z bodu 57 tohoto rozsudku, čl. 2 odst. 2 tohoto prováděcího nařízení výslovně vyvozuje důsledky z nesplnění jedné z podmínek uvedených v čl. 2 odst. 1 uvedeného prováděcího nařízení, když upřesňuje, že celní dluh vzniká přijetím prohlášení o propuštění do volného oběhu, pokud je u dovozu popsaného v odstavci 1 zjištěno, že není splněna jedna nebo více podmínek stanovených v uvedeném odstavci.

75 V tomto ohledu bod 186 odůvodnění téhož prováděcího nařízení uvádí, že ke vzniku celního dluhu dovozců za takových podmínek dochází, „i pokud byl závazek nabídnutý výrobcem, od kterého [tito dovozci] přímo nebo nepřímo nakupovali, Komisí přijat“.

76 Pokud jde o účel podmínky stanovené v čl. 2 odst. 1 písm. b) prováděcího nařízení 2015/82, z bodu 72 tohoto rozsudku vyplývá, že jejím cílem je v podstatě umožnit jak Komisi, tak celním orgánům členských států jednak zajistit, aby v okamžiku podání žádosti o propuštění do volného oběhu vývozní společnosti dodržovaly své závazky, a jednak s dostatečnou přesností ověřit, že dovozy odpovídají obchodním dokladům.

77 Je tedy třeba mít za to, že antidumpingová právní úprava dotčená ve věci v původním řízení má jiný dosah, než právní úprava, která byla posuzována v rozsudku ze dne 12. října 2017, Tigers (C-156/16, EU:C:2017:754), v němž bylo rozhodnuto, že čl. 1 odst. 3 prováděcího nařízení Rady (EU) č. 412/2013 ze dne 13. května 2013 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímně uloženého cla na dovoz keramického stolního a kuchyňského nádobí a náčiní pocházejícího z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2013, L 131, s. 1), musí být vykládán v tom smyslu, že dotyčným dovozcům nezakazuje předložit obchodní fakturu po podání celního prohlášení.

78 Článek 1 odst. 3 prováděcího nařízení č. 412/2013 totiž nestanovil okamžik, kdy musí být obchodní faktura předložena celním orgánům, neboť se omezil na to, že „[u]platnění individuálních sazeb antidumpingového cla stanovených pro společnosti uvedené v odstavci 2 je podmíněno předložením platné obchodní faktury, která splňuje požadavky stanovené v příloze [II], celním orgánům členských států. […]“

79 Z výše uvedeného vyplývá, že prováděcí nařízení 2015/82 obsahuje ustanovení, a sice čl. 2 odst. 1 tohoto prováděcího nařízení, které se v souladu se svým čl. 1 odst. 4 výslovně odchyluje od platných ustanovení o clech, zejména od článků 78 a 236 celního kodexu.

80 V důsledku toho je třeba na druhou otázku odpovědět tak, že závazková faktura, která obsahuje všechny údaje uvedené v příloze prováděcího nařízení 2015/82, nemůže být předložena pro účely získání osvobození od daně podle čl. 2 odst. 1 tohoto prováděcího nařízení v rámci řízení upraveného v článku 236 celního kodexu, jež bylo zahájeno za účelem vrácení antidumpingového cla.

K nákladům řízení

81 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

1) **Článek 2 odst. 1 prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/82 ze dne 21. ledna 2015, kterým se na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 a částečných prozatímních přezkumů podle čl. 11 odst. 3 nařízení (ES) č. 1225/2009 ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz kyseliny citronové pocházející z Čínské lidové republiky, musí být vykládán v tom smyslu, že dovoz zboží nemůže být osvobozen od antidumpingového cla uloženého v článku 1 tohoto prováděcího nařízení, pokud faktura nezbytná k získání takového osvobození neuvádí v prohlášení uvedeném v bodě 9 výčtu obsaženého v příloze uvedeného prováděcího nařízení prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2015/87 ze dne 21. ledna 2015, kterým se přijímají závazky nabídnuté v souvislosti s antidumpingovým řízením týkajícím se dovozu kyseliny citronové pocházející z Čínské lidové republiky, nýbrž rozhodnutí Komise 2008/899/ES ze dne 2. prosince 2008, kterým se přijímají závazky nabídnuté v souvislosti s antidumpingovým řízením týkajícím se dovozu kyseliny citronové pocházející z Čínské lidové republiky.**

2) **Závazková faktura, která obsahuje všechny údaje uvedené v příloze prováděcího nařízení 2015/82, nemůže být předložena pro účely získání osvobození od daně podle čl. 2 odst. 1 tohoto prováděcího nařízení v rámci řízení upraveného v článku 236 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se vydává celní kodex Unie, jež bylo zahájeno za účelem vrácení antidumpingového cla.**

Podpisy.